
ПРАВЕДНИКИ

Шевчук Єлизавета Омелянівна (1911-2000)

Шевчук Гнат Антонович (1889-1962)

Сапельченко (Саченко) Ірина Омелянівна (1876-1961)

ВРЯТОВАНА

Можаровська (Шевчук) Віра Гнатівна (1938)

І.О. Шевчук

В.Г. Можаровська

Віра Можаровська і Є.О. Шевчук

Коли почалася війна Вірі Можаровській виповнилося три роки. Мати її, Бузя, була єврейкою, батько – росіянином. Перед війною він залишив сім'ю і виїхав до Росії.

Ірина Омелянівна Саченко та її донька Єлизавета Омелянівна Шевчук 29 вересня проводжали свою подругу Бузю з її матір'ю і двома дітьми, Елою і Вірою, на Сирець. Багато хто ще вірив, що їх вивозитимуть до Палестини. Перед прощанням мати і донька умовили Бузю залишити у них Вірочку.

Всі роки окупації Віра прожила у Шевчуків. Голова сім'ї, Гнат Антонович, був керівником однієї з груп київського підпілля, а їх квартира на вул. Лисенко, 1 стала явочною.

Після війни Гнат Антонович і Єлизавета Омелянівна удочерили Віру, вона носила їх прізвище і була по батькові Гнатівна. Вони виховали дівчинку, дали їй вищу освіту.

Віра Гнатівна працювала вчителькою в середній школі № 47. Вийшла заміж, виростила двох синів, має онуку. Лише перед смертю сестра її прийомної матері, Єлизавети Омелянівни, розповіла Вірі Гнатівні, хто її справжні батьки.

Гнату Антоновичу і Єлизаветі Омелянівні Шевчукам, а також Ірині Омелянівні Сапельченко (Саченко) 2001 року посмертно присвоєні звання «Праведник Бабиного Яру».